

"

ב-4 אחה"צ בדיוק התחיל הטקס. דוד בן-גוריון, שהפך אחר כך לראש הממשלה הראשון, היה חגיגי מאוד: כשהוא לבוש חליפה כהה ועונב עניבה, קם על רגליו והכה בפטיש. לפי התוכנית זה היה אמור להיות האות לתזמורת, שהצטופפה ביצע שבקומה השנייה, לנגן את "התקווה". אבל משהו השתבש, ומוזיקה לא הייתה. אנחנו בקהל, באופן לא מתוכנן ובלי מוסיקה שתלווה אותנו, קמנו על רגלינו ושרנו את ההמנון הלאומי. אחר כך כחכח בן-גוריון בגרונו ואמר בשקט: "אקרא בפניכם מגילת היסוד של מדינת ישראל". זה לקח רק רבע שעה – וכבר קרא את ההכרזה כולה. הוא קרא אותה לאט ובבירור רב, ואני זוכרת שקולו התחלף והתרומם מעט בהתרגשות כשהגיע לסעיף האחד עשר:

לפיכך התכנסנו, אנו חברי מועצת העם, נציגי היישוב העברי והתנועה הציונית, ביום סיום המנדט הבריטי על ארץ ישראל, ובתוקף זכותנו הטבעית וההיסטורית, ועל יסוד החלטת עצרת האומות המאוחדות, אנו מכריזים בזאת על הקמת מדינה יהודית בארץ ישראל, היא מדינת ישראל.

מדינת ישראל! עיניי מלאו דמעות וידיי רעדו. עשינו את המעשה. הבאנו לעולם את המדינה היהודית – ואני, גולדה מאבוביץ מאירסון, זכיתי ליום הזה.

(עיבוד מתוך הספר "חיי" מאת גולדה מאיר)

"

החטיבה
לחינוך ולקהילה

כל חומר והדבר שמוצא מופקדים על ידי אקולוגי למען הסביבה

